

SĂ-L IUBIM PE DON QUIJOTE

Cavalerul de la Mancha, suflet nobil, a început lupta împotriva răului de unul singur. Ba nu, l-a avut scutier credincios — nu întru idei — pe analfabetul, dar „bine cunoscătorul” realităților, Sancho Panza.

Don Quijote avea revelația răului, chiar dacă acesta, materialmente, se arăta sub forma unor mori de vânt. Și răul trebuia distrus. Prin luptă. Cu lancea lui amărâtă s-a avântat împotriva diabolicilor dușmani — spre risul lumii. Chiar și spre „crucirea” bunului său scutier, entuziasmat, totuși, de strigătul de luptă al stăpînului. Morile de vânt n-au fost învinse, dar adevăratul învingător a fost totuși Don Quijote. Mulți au ris de el, mulți l-au făcut nebun, mulți nu l-au înțeles, mulți nici n-au încercat să-l înțeleagă... Dar bătrînul hidalgo nici nu și-a pus problema: a fi sau a nu fi înțeles. Pentru el esențialul era: a fi sau a nu fi! Și nobilul, îndrăgostitul de adevăr și-a continuat lupta. Demonii au rămas, dar înfricoșați de credința în justetea luptei „nebunului”. Și din ceea ce erau în viziunea luptătorului — demoni, bandiți, țilhari — o realitate, de altfel — și-au schimbat „fața” în prăpădite mori de vânt cu aripi putrede...

Atunci, bătrînul hidalgo le-a recunoscut ca atare — mori de vânt — și i-a zis scutierului, probabil: „Ei, dragă Sancho, totuși a fost o „nebuție”. Asta, numai pentru a muri împăcat — el știind că spune o minciună — ca să nu-l mai tulbure pe bietul Sancho.

Nobilul hidalgo, abia pe patul de moarte a greșit. Scutierul nu mai era deloc tulburat — judecata lui asupra realității o întrecuse pe a stăpînului. Știa de-acum că morile de vânt nu sînt ceea ce par, sînt răul, împotriva căruia trebuie continuată lupta.

Sancho-poporul se trezește greu, dar cînd se trezește...
Traian SUCIU

Trădarea ca stare...

Există și nu o putem nega. A fost prezentă dintotdeauna și probabil evoluția umanității ar fi fost alta dacă nu am fi cunoscut-o. Ar fi lipsit războaiele, conflictele economice, politice, nemulțumirile, crimele pe care istoria le comemorează. De obicei atunci cînd trădările au fost cunoscute, au fost condamnate public și trădătorii puși la stîlpul infamiei.

Istoria României consemnează destule acte de trădare și destui trădători. Influența orientală a făcut ca în sinul națiunii noastre să existe gunoaie. Pe noi nu trebuie să ne trădeze alții, ne trădează chiar compatrioții noștri. Își trădează țara, idealurile, ne trădează politic și economic, în ideea că ei, trădătorii, o vor duce mai bine, fără să-i intereseze faptul că trădarea lor este o adevărată calamitate pentru cei mulți.

De trădători nu ducem lipsă nici astăzi și cineva spunea

că aceștia trădează fie din spaimă, fie din interes și interesul îi împinge înainte în acțiunile lor. Spuneam și altă dată, acești indivizi sînt în stare să-și sacrifice familiile, prietenii, totul, pentru a-și atinge scopurile.

În ultima perioadă și-au făcut simțită prezența și în orașul nostru. Unii au fost descoperiți, alții și-au descoperit trădarea din prea mult zel, alții rămîn nedescoperiți și rod la temelia intereselor noastre, la temelia așa-zisei democrații românești amărîndu-ne zilele.

Trădătorii aceștia au apărut imediat după revoluție, s-au

înfipț în diferite locuri, de unde au început să tune și să fulgere împotriva Președintelui, a Primului Ministru, a Prefecturii și prefectului, partidului de guvernămînt, făcînd spume la gură și încercînd să devină cît mai credibili.

Nu ezită să se bată cu pumnii în piept insinuînd că fără ei nu se poate. Acești lachei și-au făcut fel și fel de planuri, menite să-i împingă spre belșug și bunăstare. Au furat, au mințit, au primit mită, au încurcat lucru-

(continuare în pag. a III-a)
Dan Ioan Bogdan

Ceață la „Cotidianul”

Ziarul d-lui Rațiu vine în numărul 65, de joi, 8 august 1991, cu un articol, cel puțin ciudat, care se vrea o radiografie a vieții politice sibiene. Suspect rămîne faptul că, exceptînd P.N.T.-c.d. (de care, pe dl. Rațiu, îl leagă interesele) majoritatea celorlalte filiale sibiene ale opoziției, ies din pana juniorului Toma Roman, cel puțin șifonate. Oricum ai întoarce articolul, în ultimă instanță acesta nu servește de fel opoziția politică (sau unirea ei) de la Sibiu. Deci, din punct de vedere politic se dovedește o gravă eroare. Din punct de vedere gazetăresc și moral, nu este altceva decît o suită de erori (suflăte, preluate după ureche și abil strecurate de persoane specializate în proceduri demne de Iago — la timpul potrivit vor fi menționate), minciuni și perfidii. De aceea, sînt necesare cîteva lămuriri, care să facă o dată lumină în urbea noastră,

dincolo de zvonologia practică tocmai pentru dezbinare. Alianța Civică și Partidul Alianței Civice sînt o speranță pentru Sibiu. Numărul membrilor din A.C. este mare iar Partidul Alianței Civice a primit în rîndurile sale personalități de marcă ale Sibiului. Înființarea A.C. în Sibiu se datorează ziarului „21 RADICAL”, care, la 19 noiembrie 1990, în prezența delegatului A.C., Constantin Ticu Dumitrescu, a constituit filiala. Ceea ce a urmat: sutele de adeziuni sosite la redacție pentru înscrieri (deci, înscrierile) și cel mai reușit miting din Sibiu, de la 31 noiembrie 1990, sînt tot meritul „Radicalului” și al redactorului șef. Deci, dl. Marian Mărtinșu nu este inițiatorul sau organizatorul A.C. Sibiu, la constituire, și mult timp după aceea, nefiind nici măcar membru.

Lucian FILIP

EXPOZIȚIE

„Vestul american. Mit și realitate” — o nouă expoziție la Muzeul Brukenthal—Muzeul de Istorie, al cărei vernisaj va avea loc în 14 august, ora 12. Deschisă pînă la 15 octombrie a.c., expoziția, organizată în colaborare cu Biblioteca Americană din București, prin obiecte, fotografii, volume, albume, publicații, proiecții de filme, propune publicului o modalitate inedită de descifrare a fascinantului univers al vestului american, prin prisma celor care au imblinzit și au populat teritoriile aflate la vest de Mississippi. Călătoria spre vest și apariția așezărilor, căutătorii de aur, crescătorii de vite, indienii etc. sînt doar cîteva din aspectele istoriei vestului american prezentate

în această expoziție. Ea se constituie într-un prim eșanșon al unei mari expoziții ce se va organiza în 1992, aniversînd 500 de ani de la descoperirea Americii.

CUGETUL ZILEI:

„Mulți oameni de valoare nu se pot arăta așa cum sînt, din cauză că stăpînesc cei răi.”

EURIPIDES

Citiți în pag. 3

♦ CARTUȘ
MARELE ȘTRUMPE

Renumele hotelului „Împăratul Romanilor” din Sibiu este european, dar mulți turiști veniți din lumea largă au surpriza de a fi îndrumați, deși nu se lucrează la capacitate, spre încropiri particulare etichetate hotel. La mijloc este banul iar chestiunea este ȘCHIOAPA.

Foto: Iulian PREDA

D'ale teatrului

Hamlet la Oltenița

Ctitorul teatrului românesc, Constantin Nottara, împreună cu trupa sa, juca „HAMLET”, cam prim anii 1928—1929, în orașul Oltenița. Nottara deținea rolul principal, Iancu Petrescu, rolul lui Polonius, Aristiză Romanescu rolul Ofeliei, Aristide Demetriad, rolul lui Laerte etc.

Orașul neavînd o sală de teatru încăpătoare, Nottara a hotărît să dea spectacolul în grădina de vară a celui mai mare restaurant, improvizînd o scenă pe cîteva butoaie, cu o cortină făcută din două cearceafuri mari împrumutate de la patron, legate cu o sfoară dublă, care cînd mergea, cînd se oprea, manevrată de doi figuranți plasați în stînga și în dreapta scenei.

Există în piesă replicile de mai jos:

Polonius: Vezi calul de colo?

Hamlet: Nu e un cal, e un bou.

Polonius: Vezi norul de colo, care ne apasă?

Hamlet: Nu e nor, e oaie.

În sfîrșit, vine și ziua seînă (în Oltenița ploua de două săptămîni), spectacolul începe după trei lovituri într-un butoi, de la restaurant năvălea pe scenă un miros de grătar și de mititei, făcîndu-le actorilor, pe lîngă o mare poftă de mîncare și o mare poftă de joc. Polonius trebuia să-l iscodească pe Hamlet:

Polonius: Vezi calul de colo?

Hamlet: Nu e cal, e bou.

Polonius: Vezi norul de colo care ne apasă?

Nottara, uitîndu-se pe bolta cerului, îi răspunde cu obidă:

Hamlet: Îl văz, că ne chinuie de două săptămîni.

Publicul, sesizînd replica lui Nottara, aplaudă furtunos, patronul restaurantului mulțumind maestrului în fața publicului, invită toată trupa la o masă cu mititei și „grătare”, cu un vin vechi, scutîndu-i și de chiria „sălii”.

Paul MOCANU, actor

CU DOMNUL ÎN TABĂRA CREȘTINĂ INTERNĂȚIONALĂ - ȘELIMBĂR

În cadrul Societății Misionare și de Caritate „PACEA” Șelimbăr — Sibiu, o parte din activitatea compartimentului misiune-cultură, este susținută și de studioul „Audio Maranatha”, în cadrul căruia dl. Ovidiu Blendea, continuându-și activitatea începută în clandestinitate sub dictatura comunistă, imprimă și răspindește casete audio cu conținut creștin: muzică, predici, poezie, măturii, montaje etc., care au un impact pozitiv și binecuvântat, oferind semenilor o alternativă creștină, aducătoare de mângâiere, speranță și mîntuire.

Întreaga perioadă a taberei internaționale de pe Valea Cisnădioarei (iulie-septembrie 1991) „Audio Maranatha” creează o plăcută ambianță prin programele muzicale ce le prezintă. Activitatea ei este însoțită de editarea unei foi publicistice intitulată tot „Audio Maranatha”, care abordează diferite teme culturale-spirituale.

Pe lângă activitățile de evanghelizare și a temelor

rei internaționale a Misiunii „PACEA” prestigiosul grup de mimodramă „REFLEXIA” din Middelburg (Olanda), condus de Lia Bostelenar, alcătuit din 24 de tinere studen-

John Wright, sosiți din Argentina. În cadrul cursurilor educative pentru familii, un lucru deosebit de instructiv îl constituie faptul că domnul Eduard Berszam a prezentat

Grupul vocal de copii al bisericii din Șelimbăr condus de doamna Estera Țăranu.

Grupul orchestral „Vox primaveris” — cei 7 copii ai familiei Gligor Adam și Victoria

predat de lectori, în tabără se desfășoară un deosebit program de jocuri educative și miniconcerte prezentate fie de tineri și tinere, fie de către copii.

Menționăm grupul orchestral al formației „Vox Primavera”, compus din cei șapte copii ai familiei Adam și Victoria Gligor, deosebit de talentați: Cristina și Andrei — pian, Valentin — chitară, Radu, Lia, Emil și Lucian — vioară, care sub îndrumarea mamei lor, înalță cântări de glorie Domnului.

Amintim și grupul vocal al bisericii din Șelimbăr, care sub îndrumarea doamnei Estera Țăranu pregătește și prezintă concerte pline de inspirație divină.

Deosebit de atractive, documentate și pline de adîncă spiritualitate au fost expunerile evangelistului Remus Beleiu privind studiul homiletic, pornind de la 2 Tim. 2,2, îndrumările asupra calităților evangelistului, modele de felul cum se poate alcătui o schiță de predică, tehnica și ținuta predicatorului, elementele componente ale predicii, șapte cuvinte pentru copii Domnului și altele.

Tabăra a fost recent vizitată de o caravană helveto-franceză, aflată în drum spre localitățile sinistrate din Moldova, eu ajutoare constând în îmbrăcăminte și alimente. De asemenea, au petrecut clipe înălțătoare în mijlocul Taberei

te, eleve, educatoare, asistente medicale, avînd ca scop răspîndirea Evangheliei, vizitarea și ajutorarea orfelinatelor și a caselor de bătrîni. Ce ne spune Nancy Robinson: „În România oamenii sînt foarte primitivi, calzi, deosebit de ospitalieri. România are multe necazuri. Oamenii sînt foarte interesați să audă vestea bună a Evangheliei” (spicuit din impresiile olandezo-americancei Nancy Robinson din localitatea Middelburg — Olanda). Paul Van Veer Domburgveerg (Olanda) a ținut să precizeze: „Am rămas plăcut impresionat de frumusețile României. Cînd am plecat din Olanda mî s-a spus că dacă mergi o dată în România te vei întoarce și a doua oară. Acest lucru eu cred, și sînt convins că e adevărat”.

Tot în cadrul Taberei internaționale „PACEA” a Misiunii de caritate Șelimbăr-Sibiu remarcăm autogospodărirea în sectorul bucătărie unde activează în permanență un grup de tinere, precum Crăciun Lucreția, Cristina Adam, Lucica Crăciun, Corina Mihai, Ioana Bărbulea — sub îndrumarea doamnei Victoria Adam, care servesc cu promptitudine oaspeții cursanți.

Au mai făcut comunicări despre mișcarea carismatică: conferențiarul Alexander Seibel din R.F.G., conf. dr. Bob Wright de la Watern-Baptist-College și fiul său

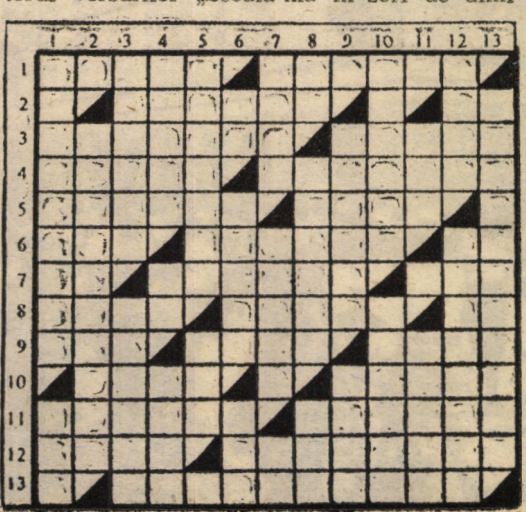
o expunere și experiența unor cupluri, expunere care a avut efecte deosebit de benefice.

Anton Ludovic ZEFIR

— corespondentul Taberei —

ÎN VIZITĂ

ORIZONTAL: 1) Clasic rus autorul schiței „O vizită ratată” (A.P.) — Odihnă. 2) Vizită prietenească (masc.) — Vitamină. 3) Publicist și scriitor român autorul poeziei „La sindrofia unui prieten” (George) — Pornire spre ceva rău (pl.). 4) Deliciul veritelor — Oameni deprinși să se comporte într-un anumit fel, stabilit dinainte. 5) Moșul care ne vizitează cu ocazia sărbătorilor de iarnă — Arcașul inimilor! 6) Aici — Alt vizitator cu ocazia sărbătorilor de iarnă — Le petrecere! 7) Cel mai bun din casă! — Poet sovietic, autorul versurilor „Scoală-mă în zori de dimineață” / O tu, mamă, care mă ogoi! / Să mă duc prin bărgan, prin ceață / Să primesc un oaspete de soi” (Serghei) — Ene sau Gerilă. 8) A părăsi plecînd — Apăsă pe sonerie — În lipsă! 9) Vizitator nocturn! — Vulcan în Sicilia — Zeița maternității în mitologia egipteană. 10) O vizită, în deplasare! — A trece prin apă. 11) Bine servit — Trubadur medieval. 12) A scoate din cap — Chemat în vizită. 13) Prilej pentru musafiri, în familie.

VERTICAL: 1) A scris schița „Vizită” — Programează mîncări acasă și în deplasare. 2) „Oaspeții primaverii” este una din poeziile sale. 3) Primitoare gazde la drumul mare — Petrecere de seară, în familie. 4) A cînta cum se cuvine — Alături de el — Poet român contemporan. 5) Privitor la poarta nouă (dim.) — Numă la temă! 6) Cete! — Loc la răcoare! — Marginea rochiei. 7) Scurtă plimbare — Încunostiințare — La neamuri...! 8) ... la televizor! — Membrană sensibilă la lumină — Televiziunea Română. 9) A transpus pe pînză „Sosirea invitaților” (Arthur) — Mesagera zeilor (mit.). 10) Anul alintărilor! — Obligatorie la anumite vizite! 11) Produs lactat — Papură. 12) Se află în fața pantofilor — Atitudine binevoitoare, atentă. 13) Simbolul tradiționalei ospitalități românești (trei cuvinte).

Dicționar: ISIS, SOVAR.

George MARINA

ESTIVALA — dezlegarea careului din simbata trecută:
1) PLAJĂ — BATA. 2) SOARE — VAPOR. 3) EMIS — LIBERĂ. 4) N — NISIP — LIM. 5) IRITATIE — DI. 6) NICA — OITA — T. 7) AUI — PR — OFTA. 8) R — ORAS — RA. 9) PISTIE — PITA. 10) O — UTE — SECA. 11) RĂCORITOARE.

Premiere cinematografice

Săptămîna viitoare la cinematograful „PACEA” va rula filmul „Norocul ghinionistului”, titlul original fiind „La chèvre” („Capra”). Filmul, produs în 1981, este regizat de Francis Veber, iar muzica este compusă de celebrul Vladimir Cosma (autorul șansonetei „Frunze moarte”). Rolurile principale sînt interpretate de doi „monștri sacri” ai cinematografiei franceze, unul al comediei, Pierre Richard, celălalt al dramei, Gérard Depardieu. O comedie polițistă, presărată cu tot felul de încercături și poante, declanșate de un contabil aiurit și ghinionist (Pierre Richard), care, datorită întîmplării, ajunge să-l ajute pe un detectiv cu o mare experiență (Gérard Depardieu), aflat în impas.

Cinematograful „ARTA” ne oferă una din puținele premiere românești de după Revoluție, „Moartea unui artist” este ecranizarea piesei cu același nume de Horia Lovinescu. După „Gaițele” (piesă ecranizată sub numele de „Cuibul de viespi”), regizorul Horia Popescu se apropie de data aceasta de o dramă cu puternice accente de filosofie a vieții și a morții. Scenariul este semnat de același Horia Popescu, iar muzica de Anton Suteu. Distribuția este „grea” de nume prestigioase ale scenei și cinematografiei românești: Victor Rebengiuc, Coca Andreescu, Adrian Pintea, Mariana Mihut și Gheorghe Cozorici.

CINEFIL

Ingrijorati de exaladarea conflictului iugoslav, de palidele rezultate ale „troicilor” vest-europene, de timidele luări de poziție ale opiniei publice, neuitînd că primul război mondial a pornit tot din Iugoslavia, Inițiativa zonal-geografică „Sibienii Pacifisti” organizează un Marș al Păcii pentru reluarea dialogului pașnic, intitulat „VECINII DORESC PACEA!”.

Desfășurat cu sprijinul „Alands Fredforening”, aso-

„Vecinii doresc pacea!”

ciație pacifistă din Finlanda, prima etapă va începe la 24 august a.c. cu tranzitarea țărilor din sud-estul Iugoslaviei, Bulgaria, Grecia și Albania. A doua etapă va traversa Ungaria, Austria și Italia, urmînd a fi întocmite registre cu semnături care la terminarea Marșului vor fi înmîinate președinției iugoslave.

Totii cei care doresc să sprijine această acțiune inedită sînt invitați la sediul asociației noastre, din str. Mitropoliei nr. 26, pentru a semna în registrul sibian. Eventualii sponsori sînt rugați să facă donații în contul nostru nr. 45101282, deschis la B.N. Sibiu.

Folosim acest prilej pentru a mulțumi membrilor asociației noastre, care prin donații în bani și obiecte au sprijinit sinistratii din Moldova.

Comitetul de organizare

Trădarea ca stare...

(Urmare din pag. I)

rile, au mers pînă acolo încît au organizat și condus mitinguri, unde au urlat împotriva puterii actuale, cu „mutre” de șobolani isterizați, transfigurați. Ei, trădătorii, care doreau să pară „revoluționari de profesie” au strigat cel mai tare: „Jos Iliescu”, „Jos prefectul comunist!” și acum au fugit abandonându-și idealurile, punindu-se la adăpost

sub aripa ocrotitoare a Prefecturii și a prefectului pe care l-au hulit mai bine de un an.

Stăvechiul proverb românesc „După faptă și răsplată” sper că se va verifica și în acest caz iar indivizii aceștia care ar trebui puși în borcane cu spirt și arătați populației în scop preventiv, vor ajunge unde trebuie.

De mirare în acest caz este atitudinea condamnabilă a

celor ce îi ajută. Varianta că îi ajută din spaimă cade, deci îi ajută din interes. Dar ce interes poate avea cineva care a fost lovit de acești trădători?

Cine sînt ei? Dacă au nume? Desigur că au și ei va fi desconspirat la momentul potrivit chiar de ei, de trădători. Dumnezeu voastră nu va trebui decît să fiți atenți la viața orașului și-i veți ști pe ticăloși, le veți ști numele, le veți ști chipurile, îi veți putea arăta cu degetul și-i veți putea scuipa pentru a le dovedi că noi nu mai avem nevoie de ei, de ipocrizia și lăcomia lor. Căci nouă nu ni se potrivește trădarea.

Cabana „Bilea Lac”, situată la 2034 m altitudine, cu o capacitate de cazare de 71 locuri în camere comune — un loc de popas pentru iubitorii Munților Făgăraș

Foto: Iulian PREDA

„Tilișcanii sînt gazde primitoare”

Joi, 8 august a.c., am fost vizitați la redacție de domnul Dumitru Miclăuș, primarul comunei Tilișca. Domnia sa și-a manifestat dorința de a se da publicității următoarele:

„Înainte de începerea Festivalului folcloric „Cintecale munților” dl. prefect Nan și Inspectoratul Județean pentru Cultură ne-au cerut să găzduim oaspeții veniți din străinătate. Am răspuns că vom face apel la săteni, căci eu nu pot lua hotărîri de unul singur. Mai ales că nu era vorba doar de o zi. Noi ne ducem trailul sus, la munte. Acum, în toiu verii, oamenii din sat se trezesc de cu noapte și urcă la pădure. De-abia seara tîrziu coboară unii dintre ei să-și vadă de bătrîni și de cele de lingă casă.

A fost zilele acestea și festivalul folcloric „Sus pe muntele din Jina”. Ni s-a cerut să găzduim un ansamblu folcloric sicilian. Pe cine să

obligăm acum să stea acasă cu oaspeții sicilienii veniți special pentru festivalul din Jina? Să fi lăsat sus la munte, în plata Domnului, finul și animalele?

Seara, cînd ansamblul sicilian a coborît la noi în Tilișca, le-am spus deschis organizatorilor care-l însoțea, că-i putem găzdui, dar nu împreună. Sicilienii n-au fost de acord, căci nu le puteam asigura tot confortul pe care-l pretindeau. Noi nu avem condițiile de la „Împăratul Romanilor” sau de la „Continental”.

Întotdeauna noi, tilișcanii ne vom primi cu mare drag oaspeții. După condițiile și posibilitățile care le avem. Veniți și vă veți convinge. Ea „Sărbătoarea tilișcanilor”, de Sfîntă Mărie, oaspeții care ne vor onora cu prezența vor fi găzduiți cît mai bine. Și nu-i vom trimite nici la Jina, nici la Sibiu. Tilișcanii au fost și vor rămîne oameni de omenie. Noi cunoaștem le-

gile ospetiei, le avem scrise în cartea inimii noastre de oieri colindători de țară.”

A consemnat
Ovidiu TOMULETIU

Creștinismul științific sau ateismul cu fața umană

Pînă nu demult abia scăpam de-o aniversare și începea alta. Abia evadați dintr-un „unu mai muncitoresc” — vorba cîntecului — și deja trebuia să se dezlănțuie, în cinstea următorului „eveniment”, cavalcada angajamentelor de tot felul, ce promiteau realizări stahanoviste, apoi urma valul de telegrame ce preamăreau clarviziunea și toate celelalte lucruri cu care atotputredul satrap ne „binecuvînta”. Uneori se sărea calul bine de tot ca atunci cînd cu „o chemare nouă țara o străbate / cincinalu-n patru ani și jumătate” — ceea ce dovedea că, fie planificatorii erau complet imbecili, fie că apara-

tul de propagandă nu funcționa la parametri optimi. Și una și alta. Lucrurile s-au remediat pe parcurs, în primul rînd prin intensificarea învățămîntului politico-ideologic și a propagandei la toate nivelurile. Țara își cînta conducătorul și la propriu și la figurat. Spectacole uriașe omagiau realizări de nimic.

În decembrie 1989 am crezut că întreaga mascaradă a luat sfîrșit, dar nu a fost să fie așa. Chiar în acele zile și nopți fierbinți au început să curgă telegrame de adeziune și atașament, angajamente și toate celelalte. Am rămas puțin perplex cînd persoane, în mod cert de bună credință, aduceau din toate colțurile țării daruri și colaci pentru apărătorii revoluției. S-a ajuns pînă acolo încît un țaran, aducînd vreo trei colaci și alte daruri, a spus că acestea reprezintă un prinos pentru parașutiști, alt prinos pentru infanteriști, un alt prinos pentru televiziune și alt prinos pentru... etc. Era primul semn al unei noi etape istorice. Au început apoi pomenirile și slujbele solemne cu soboare de preoți și mai apoi (pentru că se anunțaseră alegeri libere) au apărut și prospectele vedete.

Se spune că omul are o extraordinară capacitate de a îndura, dar cred, totuși, că și asta are o limită.

Ceea ce am văzut l-ar fi „lăsat mască” și pe creatorul teatrului absurd. Un înalt activist de partid și de stat,

responsabil cu propaganda în cel mai înalt eere al puterii, pozînd într-o biserică cu o luminare în mînă și pe deasupra făcîndu-și cruce. Că se găsea în biserică mi-aș fi putut explica prin faptul că verifică disciplina de partid și vrea să vadă dacă nu cumva există membri de partid deviaționiști ce ar vrea să renunțe la dogma marxist-leninistă și să se împace cu Dumnezeu. Dar cum rămîme cu crucea?... Un simplu mimetism, cameleonism. Pentru că azi este la modă, el de ce nu ar fi.

Ulterior și-a îmbunătățit ținuta bisericească, și cînd partidul a luat ființă, după îndelungate promisiuni că nu o va face, după ce același partid F.S.N. a furat și simbolul consacrat al social-democrației s-a apucat să țină în mînile-i „cuvios” înăpreunat o luminare și un trandafir, să tragă la cruce de te înspăimînta. Cu zîmbetul se pare că a fost mai greu, dar după cîva timp a înțeles că nu e tocmai potrivit să te hilizești în fața altarului. A fost greu, dar s-a făcut pînă la urmă. Accidental l-am observat duminica trecută pe acest ilustru personaj la o oarecare ceremonie religioasă și nu-mi venea să cred; nu mai zîmbea (cel puțin nu atît de larg). Să fie acesta un semn că a trecut de la ateismul științific la o nouă etapă, cea menționată în titlu?

Marius GHEORGHIU

CARTUȘ MARELE ȘTRUMPF

La nivel de țară știm cum arată Marele Ștrumpf și ștrumpfătorii din jurul lui care mai mult lălaie, fluieră, fac cu totul altă treabă, mai mare sau mai mică decît trebuie. Ștrumpfii emanați au dovedit o solidaritate de neînchipuit. Se sprijină unul pe celălalt în orice împrejurare, își aleg cite unul pe care-l împing în față și ștrumpfătorul ajunge te miri unde, în Guvern, în Parlament, în prefecturi, în primării...

Ștrumpfismul acesta, la modă în România post-revoluționară, a dat rezultate nebănuite, totul a fost făcut praf în mai puțin de un an și jumătate și cine știe cînd vor mai apuca românii să iasă la mal, din vîltoarea care-l duce la foame, frig, mizerie, dictatură, corupție, minciună, fraudă, ticăloșie ș.a.m.d.

Marele Ștrumpf la nivel de județ (nu este vorba de al nostru în special) are o filosofie proprie și interesantă. Emanat ea și patronul său, a ajuns la concluzia că interesele personal-guvernamentale sînt mai importante decît cele ale populației pe care o păstorește și atunci s-a hotărît ca să se „sprijine pe cine trebuie”. Și acești „cine trebuie” sînt niște ștrumpfători care luptă în mod „plenar” și „fac totu”, tovarășii pentru ca noi să ne înscriem la vale pe drumul luminos al victoriei comunismului și socialismului în țara noastră.

Și toate acestea sub privirile aprobatoare ale Marelui Ștrumpf.

Dan Ioan BOGDAN

Dă-mi bani și te voi servi

Fiul doamnei Sophia Setz, domiciliat în Stuttgart, pierde cheia automobilului, care rămîne astfel, într-o parcare. Dînsa expediază prin șoferul firmei „MUNTEANU”, contra unui comision de 400 lei, dublura cheilor cu înțelegerea că la trecerea frontierei germane va telefona pentru a stabili ora de întîlnire la Rasthof Stuttgart. În ziua stabilită telefonul n-a sunat iar fiul s-a deplasat la benzinăria susnumită, lăsînd soția acasă lingă telefon, dar nici un semn. După o așteptare de cinci ore se interesează, telefonic, la adresa din Freiburg a firmei, despre sosire. Acolo îi răspunde agasată, cu accent săseșc, Frau Rosina, că șoferul doarme deja de o oră. Relațiile solicitate ulterior la Sibiu și Freiburg nu-l pun nici în posesia cheilor nici a cheltuielilor și, cum este firesc a scuzelor. A reușit să plece la afacerile lui abia peste cîteva zile, după ce a

comandat unei firme demontarea ușii și executarea altei incuitori. Are de gînd să se adreseze justiției căci se întreabă cum își face datoria această firmă?

Ion UNGUREANU

ȘTIFT Vara Parlamentul nu tropăie

„Tropamentul este în vacanță. Își „hodinește” mîinile și picioarele cu care a votat sute de legi și sutele de articole și cu care a împiedicat dialogul pentru democrație. Ea toamnă își va relua sarcinile trasate de partid (F.S.N.) și de stat (guvern) spre paguba poporului pe care, vezi Doamne, îl reprezintă. Dacă acolo nu e eap va fi odată vai de picioare.”

Calea Dumbrăvii nr. 12

Ne scrie pe adresa redacției dl. Stoică Nicolae, care ne prezintă drama unei clădiri aflată în centrul orașului, proprietate a I.L.D.ului, dar uitată și abandonată de parcă s-ar afla undeva la hotarele țării. Este vorba despre imobilul din Calea Dumbrăvii nr. 12, aproape de hotelul „Continental”. Clădirea arată jalnic, prezentînd pericol de prăbușire. Din această cauză s-au făcut evacuări, primele în anul 1988. Reparațiile de care are nevoie imobilul sînt reparații generale, care nu pot fi executate atîta timp cît locatarii sînt în clădire. În acest sens s-a făcut în septembrie 1989 o adresă către Primărie, purtînd nr. 547, prin care se solicită un alt spațiu de locuit pentru chiriașii din respectivul imobil, spre a se putea începe reparațiile. Adresa a rămas fără răspuns, iar imobilul fără reparații.

Locatarii imobilului în cauză nu s-au dat bătuti și au început un lung șir de audiențe, în care nu au obținut decît promisiuni. Mulțimea comisiilor de „specialiști” care au fost la fața locului au văzut, au dat din umeri și au plecat, lăsînd situația neschimbată.

Imobilul are două etaje și au început să-i cadă plafoanele. Este un mare noroc că pînă acum nu a fost nimeni accidentat. Îmi închipui spaima celor care dorm sub plafoanele crăpate, care vibrează tot timpul.

Dl. Stoică Nicolae locuiește în acest imobil împreună cu soția, un copil de 4 luni, mama și sora sa.

Dacă edilii orașului nu sînt interesați de soarta acestei familii, poate vor fi interesați de soarta unui imobil care mai poate fi salvat.

Dan Ioan BOGDAN

Mica publicitate

PIERDERI

● Pierdut contract de închiriere pe numele Peptea Gheorghe. Îl declar nul. (4624)

● Pierdut buletine de identitate pe numele Muntean Nistor și Muntean Susana, eliberate de Poliția Sibiu și abonament călătorie. Adresați, str. Traian Demetrescu nr. 42. (4623)

VINZĂRI-CUMPĂRĂRI

● Vind video Goldstar, nou, cu telecomandă. Tel. 3 52 87, orele 8-13. (4628)

● Vind televizor color Siemens cu telecomandă și memorie; televizor alb-negru. Telefon 1 78 08. (4628)

● Cumpăr cutie viteze pentru Falbot și lampă stop stînga spate. Tel. 3 41 54, orele 17-18. (4618)

SCHIMBURI DE LOCUINȚE

● Schimb urgent casă I.L.B. - 3 camere, bucatărie, baie, zona Piața Cîmbin, cu casă 3 camere 4 dependințe alt cartier. Tel. 3 98 60, după ora 15. (4619)

● Schimb apartament conf. I, compus din 3 camere demandate, holuri (mare și mic) plus balcon mare la etajul III, dorește două apartamente conf. I a două camere sau un apartament conf. I și o garsonieră, tot conf. I (exclus cartier Tîglari). Telefon 2 96 76. (4620)

DIVERSE

● Transport în 12 august a.c. 4 persoane pînă la Siegen (Germania). Tel. 1 53 60. (4606)

● "SIBTOURS" organizează excursii în Grecia, Finlanda și Turcia în 16 august. NOW!

5 zile în Cehoslovacia. Informații, telefon 1 81 78, 2 68 83. (4621)

● Firma "PANDA COMERT" S.R.L. are plăcerea de a vă invita marți, 13 august 1991, ora 18, la Casa de Cultură a Tineretului la lansarea discului COMPACT III - CINE ESTE TU, OARE? al grupului COMPACT. Membrii grupului vor acorda autografe. (4629)

● Designer autorizat, execut pîiante publicitare, etichete diverse, liste meniu, grafică de carte. Tel. 2 74 91, orele 17-21. (4587)

● Firma "TRANSIMEX" transportă persoane în Germania. Plecarea în data de 14 august 1991. Tel. 8 83 70. (4632)

● Firma "STYX" vă oferă șansa câștigării sumei de 20.000 lei, investind doar 1.200 lei. Jueți cu încredere la "STYX" Sibiu, cart. Strand, str. Vasile Gârlova 7, zilnic orele 15-19, sîmbăta-duminica închis. (4513)

ANIVERSARE

● Cu ocazia împlinirii frumoasei vîrste de 16 ani, îi dorim lui MIRCEA OLTEANU "Da mulți ani!". Mama, Magda și Emil

DECESE

● Sintem alături de voi în aceste momente grele prilejuate de trecerea tragică în neființă a unicului vostru fiu. Un ultim omagiu dragului nostru nepot și văr

COSMIN ALBU

din Moșna
Fam. Coroiu Iosif din
Baia Mare, Coroiu Gh.
din Cluj, Coroiu Nicolae
din Roșia Montană.

● Colegii de la Trans-Cibin Sibiu sint alături de familia sing. Gheorghe Militaru în marea durere pricinuită de trecerea în neființă a părintelui său. Sincere condoleanțe. (4634)

COMEMORARE

● Au trecut 6 luni de tristețe, lacrimi și dor nemărginit de cînd ne-a părăsit bunul și dragul nostru

CAROL HUZESCU

(Carolică)
din Băiculești - Argeș
Pios omagiu și neștearsă
amintire (4635)

● oferă celor interesați servicii de mare publicitate, multiplicări formule (de orice fel), xerocopii acte - la prețuri negociabile;

● mica publicitate apare cu maximă promptitudine, la cerere, cu tarife minimale.

CU „ASIA” LA ISTANBUL

Raporturile acestor pămînturi cu Byzanțul au fost firave. Mai tîrziu, Constantinopolul va domina Dobrogea și linia Dunării. Abia după înstăpînire turcilor peste strîmtori și peste orașul așezat între două continente, relațiile românilor cu el vor fi substanțiale. Prin Capitulații, voievodatele valahie și-au asigurat autonomia internă dar tot prin ele s-a stabilit dependența lor de înalta Poartă. Aproape patru veacuri vom da tribut în bani de aur și argint, ceară, lemn, lînă, carne, căci turcii vor institui un monopol asupra comerțului nostru exterior.

După războiul de independență, între Turcia și România relațiile economice au avut consistență prin complementaritatea resurselor și economiilor lor. Primele decenii de după al doilea război mondial au găsit cele două țări plasate în blocuri politico-militare adverse, NATO și Tratatul de la Varșovia. Greu s-au înfiripat oarecare schimburi economice în ultimii 20 de ani.

Explozia românească din decembrie '89 a fost resimțită în Turcia, printr-o avalanșă de români veniți nu să vadă minunățiile orașului de pe Bosfor, pe care istoria l-a hărăzit să fie capitală imperiului, ci să-și vîndă bruma de produse pe care să facă rost de eișiva bănuți. Cei care au votat cu FSN-ul și au strigat nu ne vindem țara au adunat ce au putut din case, din magazine, din fabrici, pe bani

sau prin furt, le-au încărcat în automobile sau în autobuze și au pornit pe drumul Istanbulului. Dacă vreo cîteva veacuri am dus, din obligație, Sublimei Porți sudoarea muncii noastre, în acest sfîrșit de secol o facem benevol. Oare benevol? O nevoie trebuie să fie. Sau mai multe. Dominația turco-balcanică a întinat prea mult mentalitatea noastră încît în răgăzul asta de libertate am constatat apetitul nostru de a face negoț doar cu turcii bazarului de pe Bosfor.

Turiștii români veritabili, apelînd la vreuna din firmele care fac transporturi de persoane în Turcia, au neșansa de a trăi calvarul specific trecerii prin vîmi orientale a micului afacerist suburban. Este cazul celor care în 1-5 august au călătorit cu firma „ASIA” SRL din Brașov. La frontiera română au așteptat 10 ore, iar în vama turcă, după discuții îndelungi asupra ciubucului necesar trecerii (de la 150 de dolari la 60 de dolari de autobuz) s-au scurs alte 5 ore. Cazarea a fost unul din punctele fierbinți ale excursiei, după tentativa de a dormi doi în pat contra a 5 dolari, s-a ajuns la 4 dolari de o singură persoană într-un pat! Ghidajul pe traseu sau în Istanbul au fost inexistente, totul arătîndu-se ca o măruntă și jenantă afacere.

Nu toți sint dispuși să zică aferim!

ION UNGUREANU

Direcția de Telecomunicații Sibiu

încadrează:

■ CONDUCĂTOR AUTO, gradele B și G în municipiul Medias.

Relații la telefon 924/0 41 30. — 213 —

Direcția de Telecomunicații Sibiu

încadrează prin concurs:

■ ȘEF TRANSPORTURI, în data de 28 august 1991, ora 9.

Relații la telefon 0 41 37. — 213 —

„Flori pentru eroi”

— O EXPOZIȚIE DE ARTĂ LA SEDIUL P.N.T.-C.D. DIN MEDIAS —

Vernisarea expoziției picturii MARIA GIOBANCAN, organizată la sediul P.N.T.-c.d., prezintă de această dată un număr de 20 de tablouri (acuarele) tratate într-o manieră personală, cu o tehnică aparte și un colorit odihnitor. În ele predomină griul și verdele veronezian. Nu întîmplător expoziția a fost pusă sub titlul semnificativ „FLORI PENTRU EROI”. Este dedicată eroilor căzuți pentru libertate în acele zile fierbinți ale Revoluției din decembrie '89 și din 13-15 iunie 1990, eroi care vor trece în legendă.

Pictorița Maria Giobăncan este originară din Basarabia. Astfel, ea ne prilejuește și o aducere aminte despre provincia noastră de la Răsărit. (T.V.)

PROGRAMUL TV

LUNI, 12 AUGUST 1991

14.00 Actualități 14.10 Calendarul zilei. 14.20 Worldnet USA. Etica în justiția americană. 15.20 Avangardismul săptămînii. 15.40 Copiii noștri — viitori muzicieni. 16.00 Casa noastră — homo urbanus. 16.30 Muzica pentru toți. 17.00 Știri. 17.05 Emisiunea în limba ma-

ghiară. 18.35 Drumuri în memorie. 19.00 Tezaur. 19.30 Desene animate: „Aventurierii spațiului”. 20.00 Actualități. 20.35 Sport. 20.45 Studioul „B”. 21.15 Ora adevărului. 21.45 Teatru Tv.: „Impresarul din Smirna” de Carlo Goldoni. 23.55 Actualități. 0.10 Repri-za a treia.

ELIBERAREA UNUI OSTATIC ENGLEZ DUPĂ 5 ANI

Beirut — În martie '85 un ziarist în vîrstă de 43 de ani, Terry Anderson era răpit de grupul fundamentalist „Jihadul Islamic” (Războiul sfînt islamic), ramificație a organizației libaneze pro-iraniene „Hesbollah”. De atunci este ostatic, cel mai vechi din cei 12 ostateci occidentali. Joi, aceeași organizație l-a eliberat pe ziaristul englez John McCarthy. Acesta a fost dus de-a lungul Văii Bekaa din Liban și predat apoi ambasadelor britanice din Damasc. Ziaristul arestat în urmă cu 5 ani pe aeroportul din Beirut a declarat că ceilalți 11 ostateci rămași sint sănătoși și că în decurs de o zi, urmează a mai fi eliberat un american. „Condițiile noastre de viață din ultimul timp, au fost tolerabile, aș putea spune chiar bune” — a spus ostatecul eliberat. El este purtătorul unei scrisori a șiiților, către secretarul general al O.N.U., Javier Perez de Cuellar. „Jihadul Islamic”

dorește eliberarea ostatecilor, în schimbul eliberării prizonierilor arabi și palestinieni (teroriști) deținuți de Israel. Piese de bază pe care le păstrează pentru ultima eliberare sint: T. Anderson și preotul Terry Weid, care și-a dat propria libertate pe eliberarea ostatecilor. Israelienii, care dețin 300 prizonieri arabi, îl au pe șeful Obeid, răpit printr-o acțiune de comando din '89, dar sint interesați să-și elibereze cei 7 piloți doborîți în timpul unui zbor deasupra Libanului. Un telefon al unui anonim, reprezentînd o organizație care se împotrivesc eliberării ostatecilor occidentali a răpit joi un ofiter francez, la Beirut, amenințînd că dacă va continua eliberarea ostatecilor, acesta va fi ucis.

ASASINAREA ULTIMULUI PREMIER AL ȘAHULUI IRANULUI

Paris — Joi, în locuința sa dintr-o suburbie a Parisului, a fost găsit înjunghiat dr. Șapur Bakhtiar (ultimul premier al șahului Iranului), împreună cu secretarul său. Bakhtiar a fost premier între 6 ianuarie — 12 februarie 1979. După ce șahul Mohammad Reza Pahlavi Aryamehr a părăsit Iranul la 16 ianuarie 1979, a fost considerat de fanaticii islamici o rămașită a fostei dinastii. De aceea a fugit în Franța. Odată cu reîntoarcerea în Iran, tot din Franța, ayatollahul Khomeini, autorul revoluției islamice, care a înțors Iranul cu un secol înapoi, l-a condamnat la moarte. În anul 1980, într-o încercare de atentat, i-au năvălit în locuință 5 atentatori care au ucis un polițist și o femeie (vecina lui Bakhtiar). În ultimul timp era păzit de 4 polițiști, totuși atentatul a curmat de data aceasta cei 79 ani de viață ai unui critic înverșunat al regimului actual iranian.

Dacă în cazul altui condamnat la moarte, scriitorul Salman Rushdie, autorul cărții „The Satanic Verses” mină ucigașă n-a ajuns pe tărîmul englez, în Franța ea a fost eficientă după 12 ani de urmărire.

Emil PORIME

Redactor șef: TRAIAN SUCIU